

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2244/2023
21.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Прибојац, адвокат из ..., против туженог „ББ“ д.о.о. ..., чији је пуномоћник Драган Карановић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1949/22 од 21.02.2023. године, у седници одржаној дана 21.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1949/22 од 21.02.2023. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 1748/21 од 24.12.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па је поништено решење о отказу уговора о раду од 10.09.2018. године, као незаконито. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па је обавезан тужени да тужилу врати на рад и распореди на послове који одговарају стручној спреми и способностима тужиле. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 164.250,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1949/22 од 21.02.2023. године, преиначена је првостепена пресуда и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду од 10.09.2018. године, да се обавезе тужени да тужилу врати на рад и распореди на послове који одговарају стручној спреми и способностима тужиле, а обавезана је тужиле да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 178.500,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) – у даљем тексту ЗПП и утврдио да је ревизија тужиле неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код туженог на неодређено време почев од 01.02.2012. године. На основу Уговора о раду од 02.02.2015. године, који представља пречишћен текст уговора о раду са анексима до 02.02.2015. године, тужила је обављала послове – ... са описом посла: надгледа и управља активностима тима сектора рачуноводства да би се утврдило испуњавање пореских обавеза и циљева и придржавање свих позитивних закона и прописа; контрола и анализа кључних показатеља послова у рачуноводству; вештина вођења књига и фактура за одговорну област; одржавање комуникације за одређену јединицу и решавање неподударања. У тачки 8.3. уговора о раду предвиђено је да послодавац може раскинути уговор на основу оправданих разлога везаних за повреде радних обавеза и дисциплине наведених у колективном уговору. Решењем о отказу од 10.09.2018. године тужили је отказан уговор о раду због тога што је учинила повреду радне обавезе – несавесно и немарно извршавање радне обавезе у смислу члана 68. став 3. тачка 1. Колективног уговора и непоштовање радне дисциплине – неоправдано кашњење евидентирано најмање три дана у току три месеца у смислу члана 69. став 1. тачка 19. Колективног уговора, које се састоји у томе што је дана ...2018. године укупно 10 фактура за НИС и Телеком плаћено са закашњењем; због тога што је износ од 2.900.000 евра грешком пребачено из 1 банке на наменски рачун у Ванса 2 што је негативно утицало на токове готовине повезаног лица туженог – „ББ“ д.о.о. ... са могућим последицама неблаговременог плаћања ка добављачима, а из разлога што је тужила унела нетачне податке о банци у налогу за пренос новчаних средстава, о чему је туженог ...2018. године обавестио ВВ; у периоду од јануара до јула 2018. године, дошло до дуплих плаћања у 11 случајева од чега су 9 случајева у вези са радом тужиле; дана 04.07.2018. године, 06.07.2018. године и 12.07. 2018. године каснила на посао. Пре доношења спорног решења, тужени је тужили доставио упозорење о постојању разлога за отказ Уговора о раду од 23.07.2018. године и 07.08.2018. године, на које наводе се тужила изјаснила и у одговору на упозорење, између осталог, навела да је приликом трансфера новца ...2018. године дошло до пропуста у делу припреме налога јер је у инструкцијама налога назначен наменски рачун ВВ са којег је новац трансферисан, а да је након увиђене грешке предузела све да исту исправи.

Првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужиле основан налазећи да тужила није учинила повреду радне обавезе – несавесно или немарно вршење радне обавезе, као и непоштовање радне дисциплине, која јој се ставља на терет оспореним решењем, те није настао отказни разлог у односу повреду радне обавезе прописан чланом 179. став 2. тачка 1. и 179. тачка 3. и 8. Закона о раду, због чега је поништено решење о отказу уговора о раду, а тужени на основу члана 191. став 1. Закона о раду обавезан да тужилу врати на рад.

Другостепени суд је преиначио првостепену одлуку и одбио тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду и захтев да се тужиља врати на рад налазећи да је за законитост решења о отказу уговора о раду довољно да је у поступку пред судом доказано да је запослени својом кривицом учинио само једну радњу која представља повреду радне обавезе, односно непоштовања радне дисциплине, која образује отказни разлог. Полазећи од описа послова радног места тужиље и да је дана ...2018. године износ од 2.900.000 евра који је био намењен за плаћање добављачима грешком пребацила са рачуна 1 bank на наменски рачун у Вапса 2 након ког пропусти су настали проблеми у повраћају предметног новца са наменског рачуна на редован рачун, из разлога што је у питању компликована процедура која је захтевала прибављање овлашћења од „ДД“ и делегираних представника Владе РС, те да је тужени наредних неколико дана, до повраћаја новца на редован рачун, био без новчаних средстава, то је, супротно закључку првостепеног суда, нашао да је тужиља на наведени начин скривила повреду радне обавезе из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду и члана 68. став 3. тачка 1. Колективног уговора туженог (несавесно и немарно извршавање радне обавезе) која јој је оспореним решењем стављена на терет и на коју је пре доношења оспореног решења упозорена у смислу члана 180. Закона о раду. Овакав закључак другостепени суд је засновао на чињеници да је опис послова тужиље такав да је суштина њених послова да се сва плаћања припреме тачно и на време, а то захтева савесно и пажљиво извршавање свих радних задатака, што даље значи да је морала да поступа са појачаном пажњом и изврши све неопходне провере пре реализације налога, с обзиром на последице које могу настати у случају погрешне трансакције, а које јој нису могле бити непознате, што није учинила већ је поступила непажљиво, па се такво поступање може тужиљи приписати у кривицу у смислу одредбе члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду. На другачији закључак не утиче ни чињеница да је по уочавању грешке покушала да стопира трансакцију и исправи учињену грешку, из разлога што такво поступање не отклања њену кривицу приликом предузимања радње преноса новца, већ се једино може као олакшавајућа околност посматрати кроз примену одредбе 179а Закона о раду, а што је у искључивој надлежности послодавца а не суда.

Правилно је другостепени суд применио материјално право доносећи побијану пресуду, а разлоге за такву одлуку у свему прихвата и Врховни суд.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05...113/17) прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе и то: ако несавесно или немарно извршава радне обавезе.

Чланом 68. Колективног уговора туженог од 23.02.2018. године прописано је да послодавац може да откаже Уговор о раду запосленом уколико за то постоје оправдани разлози везани за радну способност запосленог и његово понашање (став 1.); да су оправдани разлози везани за повреду радне обавезе запосленог у складу са ставом 1. овог члана ако несавесно или немарно извршава радне обавезе (став 3. тачка 1.).

Наведени отказни разлог односи се на несавесно или немарно извршавање радне обавезе. Главна карактеристика овог отказног разлога јесте утврђивање кривице запосленог при извршавању повреде радне обавезе. Несавесно и немарно извршавање радних обавеза постоји када се запослени на раду не понаша онако како изискују

стандарди условљени карактером радног процеса у којем учествује. Код утврђеног да је тужила дана ...2018. године, износ од 2.900.000 евра који је био намењен за плаћање добављачима грешком пребацила са рачуна 1 банке на наменски рачун у Банса 2, да су након тог пропуста настали проблеми у повраћају предметног новца са наменског рачуна на редован рачун, те да је тужени до повраћаја новца био без новчаних средстава, тужила је извршила повреду радне обавезе. Супротно наводима ревизије тужиле, по становишту ревизијског суда, постоји кривица тужиле за учињену повреду радне обавезе, а позивање на пропусте других лица приликом провере налога за плаћање које је она припремила сагласно опису посла, не оправдава пропусте у раду тужиле и не искључује њену кривицу. Тужила је у одговору на упозорење навела да је приликом трансфера новца ...2018. године дошло до пропуста у делу припреме налога јер је у инструкцијама налога назначен наменски рачун ВВ са којег је новац трансферисан и да је након учињене грешке све предузела да исту отклони, који наводи потврђују чињеницу да је тужила извршила повреду радне обавезе, па због тога нису прихватљиви наводи ревизије да се утврђено поступање не може приписати у кривицу тужиле.

Наводима ревизије се оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, што у смислу члана 407. став 2. ЗПП, није дозвољен ревизијски разлог.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Захтев туженог за састав одговора на ревизију је одбијен јер ови трошкови нису били потребни ради одлучивања о ревизији.

**Председник већа- судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**